

UNIVERSITATEA

VINERI, 10 MARTIE 2023, 20:30
SUPERLIGA, ETAPA XXX
STADIONUL „ION OBLEMENCO”, CRAIOVA

UTA

IVAN, CĂPITAN DE PLAI

Știința câștigă de două ori consecutiv fără să primească gol, cu Argeș și Petrolul, și este la 10 puncte de primul loc, cu doar o etapă rămasă din sezonul regulat. „Uns” căpitan după accidentarea lui Nicușor Bancu, Andrei Ivan a adus ambele victorii recente și și-a confirmat forma bună, cu 6 reușite în 8 meciuri de la reluarea sezonului. Urmează o finală a primei părți a campionatului, pe Oblemenco cu UTA, echipă care vine la Craiova cu un moral excelent după victoria clară cu FCSB. Vino pe stadion, să obținem împreună o poziție cât mai bună pentru startul playoff-ului!

Știința domină istoria meciurilor directe, UTA are de partea ei agresivitatea și debuturile fulminante de joc

- Cele două echipe s-au întâlnit de 7 ori în ultimii 10 ani, inclusiv într-o „dublă” de pe vremea când Știința era în Liga a II-a. Universitatea a câștigat de 5 ori, UTA o dată, iar una dintre partide s-a încheiat la egalitate. Ultima întâlnire pe Oblemenco a fost exact acel egal, un 0-0 cu Laurențiu Reghecampf pe bancă, probabil unul dintre cele mai slabe meciuri cu Reghe la cârma echipei. La acea vreme, Universitatea nu reușea să șuteze pe poarta lui Iacob, în timp ce arădenii, cu David Miculescu în prim plan, ratau mai multe ocazii mari.

- Ambele partide din liga secundă au fost câștigate la zero de Universitatea, 2-0 pe vechiul Oblemenco pe 12 octombrie 2013, respectiv 1-0 în deplasare. Golurile Științei de la acea vreme erau marcate de Ferfelea, Ionescu și Sin.
- Dacă UTA impresionează de obicei în primul sfert de oră al partidelor (detalii la rubrica „Adversarii la zi”), Universitatea e mai periculoasă în repriza secundă. 66% din golurile de sezonul acesta ale Științei au fost marcate în partea a doua a meciurilor.
- Între cele două cluburi a avut loc un singur transfer în decursul anilor. Este vorba despre Angelo Iuga, fostul junior al Științei, care era cedat la UTA în ianuarie 2018. Iuga s-a născut la Arad și fusese cumpărat de Craiova în 2014, după un turneu de juniori la care Universitatea, cu Andrei Ivan în prim plan, trecea de gazde. El nu a apucat însă să debuteze la echipa mare a Științei și singurele lui meciuri de seniori sunt 10 jucate în tricoul UTA, în liga secundă.
- Antrenor al Universității în debutul acestui sezon, Laszlo Balint are 5 meciuri jucate împotriva Craiovei ca antrenor. Patru cu UTA (două înfrângeri, o victorie și un egal) și unul pe vremea când antrena Sportul Snagov, în Cupa României, încheiat cu o victorie scurtă, 2-0, a alb-albaștrilor.
- Între cei doi antrenori din această seară există, de asemenea, o rivalitate acerbă și un „scor” egal în decursul anilor. Neagoe și Balint s-au învins fiecare câte o dată și au remizat de două ori. Victoria lui Neagoe, însă, a fost de pus în ramă: pe 21 decembrie 2020, Astra Giurgiu câștiga cu 6-0 la Arad, după un show oferit mai ales de Constantin Budescu, autor al unui hat-trick și al unui assist.
- Revenit recent la formă maximă după o accidentare, Ștefan Baia-ram este golgheterul din întâlnirile directe ale celor două formații. Dubla acestuia din deplasarea de la Arad din octombrie 2022 a fost suficientă pentru preluarea conducerii în acest clasament, fiind singurul fotbalist cu mai mult de o reușită.

În revenire de formă și cu multă încredere

- După un final de 2022 foarte slab, cu foarte multe meciuri consecutive fără victorie în campionat înaintea pauzei de iarnă, UTA pare să fi revenit într-o formă bună de la reînceperea sezonului înapoi. Se remarcă aceeași agresivitate a grupului cu care echipa lui Balint ne obișnuise, iar ultimele două meciuri mai ales, cu CFR la Cluj și cu FCSB la Arad, au fost foarte reușite. La Cluj, doar greșelile flagrante de arbitraj i-au făcut pe arădeni să plece fără puncte, la finalul unui meci pe care UTA l-a terminat cu 58% posesie.
- Trei jucători au impresionat în victoria cu FCSB: Virgiliu Postolachi, marcator al unui gol și considerat de gazde MVP-ul partidei, respectiv Erico da Silva și Desley Ubbink, ambii incluși de LPF în echipa etapei cu numărul 29.
- Au surprins în această iarnă atunci când au anunțat aducerea a 7 jucători africani chiar în ultima zi de transferuri. Toți sunt din Nigeria, cu vârste între 19 și 22 de ani, și continuă politica importului de jucători africani implementată de clubul bănățean.
- Un alt transfer important realizat în această iarnă de UTA este cel al vârfului de 26 de ani Stefan Milosevic, un muntenegrean de 1,90 metri care a intrat direct titular în echipa lui Balint. Milosevic a marcat deja 3 goluri în acest sezon, inclusiv o dublă în victoria cu 3-1 de pe teren propriu, cu Botoșani. Acea victorie cu Botoșani fusese prima după 5 luni și 14 meciuri fără succes în Superliga.
- Un alt transfer de iarnă aceasta care a jucat titular toate cele

180 de minute, în partidele recente cu FCSB și CFR, este portarul ucrainean Danylo Kucher. Acesta a evoluat ultima oară la Ingulets, în prima ligă ucraineană.

- UTA este probabil echipa cu cele mai bune starturi de partidă din prima ligă. Nu mai puțin decât 32% din golurile arădenilor au fost marcate în primul sfert de oră al partidelor din acest sezon de campionat.
- Laszlo Balint, la conferința de presă de dinaintea meciului cu Universitatea: „Un egal nu ne-ar ajuta foarte mult când se va face înjumătățirea și asta le-am transmis băieților: că mergem la Craiova 100% hotărâți să obținem toate punctele. Bineînțeles, conștientizăm valoarea adversarului și calitatea din lotul lor, mai ales că jucăm pe Ion Oblemenco, unde Universitatea s-a descurcat foarte bine în acest sezon. Anumiți jucători ai lor merită o atenție mărită, Ivan de exemplu, care prin calitatea sa principală, viteza, poate surprinde adeseori. Nu trebuie să-i dăm spații.”

PARTENERI UNIVERSITATEA CRAIOVA

Cea mai frumoasă poveste de martie

Episodul II: „dinamita” lui Negoro și explozia de bucurie care a ținut două zile

În episodul anterior vă purtam prin povestea meciului tur cu Kaiserslautern, disputat acum 40 de ani în Germania și început teribil de o Știința decimată de accidentări. Era 3-0 pentru gazde după 51 de minute, Kaiserslautern fiind una dintre cele mai puternice formații din Europa acelor vremuri. Dar inspirația lui Tică Oțet și pasele respectiv finalizările de geniu ale lui Beldeanu, Geolgău, Țicleanu și Crișan aduceau un rezultat final (2-3) care ne dădea speranțe pentru partida retur, de la Craiova.

Dar chiar spera cineva cu adevărat că ne putem califica, în acel meci între timp intrat în istorie, disputat pe 16 martie 1983? În această privință, componenții Craiovei Maxima nu reușesc să cadă de acord. Cel mai pesimist pare că era Nae Ungureanu, care consideră că acea dublă a fost cea mai mare performanță a generației lor și mărturișește: „eu unul nu m-am gândit niciodată că putem să-i eliminăm”. Eroul aceluși meci, Negrilă, confirmă și el spusele colegului său din

banda opusă: „Nu credeam în calificare și pentru că nimeni nu ne dădea nicio șansă înaintea returului: nici oamenii de fotbal, nici jurnaliștii nemți și nici măcar cei români“. Singur Aurică Beldeanu e cel care a afirmat răspicat, într-un interviu realizat acum 2 ani: „Da, după acel 3-2 am crezut 100% că o să-i batem în retur.“

Și, cu 50.000 de oameni în spate strânși ca furnicile pe un stadion de mult mai puține locuri, Universitatea avea un atu important de partea sa. Un altul a fost norocul... sau poate că ar trebui să-i spunem inspirația lui Sorin Cârtu. În interviul „la mai multe capete“ făcut de clubul nostru cu câțiva dintre „maximi“ și din care am citat și mai sus, Nae Ungureanu spunea că habar n-are ce căuta Negrilă în careu la acea fază din minutul 82, în care înscriam golul victoriei și zeci de mii de olteni, cu Sebi Domozină în frunte, izbucneau în strigăte de fericire. Prezența lui Negoro în careu la fazele fixe era ceva foarte neobișnuit, deoarece el rămânea de obicei în spate, în apropierea centrului terenului, pentru că fizicul și viteza superioară îl recomandau mai degrabă pentru oprirea unor contraatacuri periculoase. Sorin Cârtu a fost cel care „l-a luminat“ și pe Ungureanu legat de ce s-a petrecut diferit la acea fază, povestind: „Eu stăteam de obicei în zona aia, la colțul lung al careului de 6 metri. Înainte de corner l-am strigat pe Negoro și i-am zis << vino tu în locul meu și rămân eu în spate să acopăr, poate ai mai mult noroc. >> Și am nimerit-o, chiar a gândit faza ca un atacant veritabil.“

Ce a fost pe stadion imediat după acel gol „de aur“, care a cimentat locul Universității în galeria selectă a celor mai mari cluburi românești de fotbal, poate fi cu greu descris în cuvinte. Beldeanu a încercat totuși: „A fost ceva rar, nu pot să uit imaginea unui stadion plin în care toată lumea arunca în aer cu pălării, batiste și orice-i mai pica în mână“.

Poate și mai rară a fost bucuria exuberantă care a cuprins întreaga Craiovă după partidă. Nicolae Negrilă nu-și poate înfrâna

un zâmbet larg în timp ce povestește: „Tot orașul era pe stradă, au fost două zile de chef continuu.” Beldeanu îl completează, cu aceeași expresie de fericire pură întipărită pe față: „Ne pupau toți, absolut toți – femei, bărbați, bătrâni... Și noi eram foarte fericiți, vă dați seama...”

Și iată că de atunci, de 40 de ani încoace, o întrebare grea plutește în aer: va putea vreodată Universitatea să re trăiască gloria de atunci și, implicit, noile generații de suporterii fericirea părinților și bunicilor lor? Aurel Beldeanu mărturisește că e un mare vis al lui să re trăiască acele vremuri, dar nu-și poate reține un oftat: „Nu știu dacă momentele pe care le-am trăit noi la returul cu Kaiserslautern se mai pot trăi acum în fotbal”.

Și adevărul e că nici noi nu știm dacă vom re trăi curând astfel de vremuri, iar nivelul general actual al fotbalului românesc raportat la cel occidental nu e foarte încurajator. Ce știm cu siguranță, însă, e că marile povești se fac cu pași mici și siguri, fără șovăire și fără renunțare. Astă-seară, în ultima etapă a sezonului regulat, putem face un astfel de mic pas înainte. Și, dacă îl vom face, îl vom face așa cum l-am făcut și la seria recentă de victorii pe teren propriu: cot la cot cu voi, mereu împreună.

La mulți ani „Vulpii” noastre preferate

Pe 5 martie, Aurel Beldeanu a împlinit 72 de ani. Pentru 9 dintre acești ani, între 1976 și 1985, a fost component de bază al Craiovei Maxima, probabil unul dintre cei mai inteligenți și mai siguri mijlocași la închidere din istoria fotbalului românesc.

Aurică s-a născut la Dobroești, în Ilfov, la doi pași de capitală, și a copilărit în cartierul bucureștean Colentina. A început fotbalul la Progresul București, apoi a trecut pe la FCM Reșița (pentru care a înscris 23 de goluri în 101 partide), dar, la fel ca Tilihoi, Lung și alți „olteni adoptați” și-a găsit casa și locul la Craiova, unde a fost transferat în 1976. A contat, poate, și că s-a căsătorit cu o olteancă, întâmplător sora soției lui Rodion Cămătaru, cu care a ajuns astfel cumnat prin alianță. După ce-a ajuns la Craiova, a

rămas un stâlp al mijlocului pentru următorii 9 ani și are 2 titluri de campion și 4 cupe ale României în alb-albastru.

De numele lui se leagă atât primul mare succes al Universității, cu Leeds, cât și revenirea în meciul pe care îl celebrăm zilele acestea, cu Kaiserslautern. La scorul de 3-0 pentru nemți și când toată lumea credea că gata, calificarea se jucase, Beldeanu a sfidat fizica și geometria cu o pasă minunată în spatele fundașilor adverși, cu piciorul stâng. Râdea chiar și el, într-un interviu recent, că până și Geolgău a fost surprins de cât de bine a venit mingea la acea fază. Dar marea cireașă de pe tortul lui Beldeanu avea să fie golul de pe Elland Road, în ceea ce avea să fie prima victorie a unei echipe din România în fața uneia din Anglia.

În minutul 84 al turului de la Leeds, Beldeanu majora diferența la 2-0 pentru Știința, după ce Sorin Cârțu deschisese scorul cu câteva minute înainte. Avea să fie unul dintre cele mai frumoase goluri din perioada „Maxima”: un corner de pe partea dreaptă executat în afara careului mare, pe jos, iar din spate a venit lansat Beldeanu, care a „plesnit” balonul în plină alergare, de la circa 25 de metri, și l-a catapultat în vinclul porții englezilor. Pe rezumatul meciului, încă disponibil pe YouTube în variantă color și la o calitate bună, se aude atât exclamarea de uimire a spectatorilor de pe Elland Road din momentul șutului lui Aurică, cât și aplauzele lor de după ce mingea a scuturat plasa. Și-o amintea chiar el, într-un interviu acordat anul trecut celor de la Fanatik: „A fost un gol superb. Am fost fericit la momentul respectiv și mă bucur și acum când îmi amintesc. Am mai glumit eu cu unii și le-am spus că am vrut să trag în tribune... Mingea a venit superb de la Balaci, care a executat un corner, iar eu m-am lăsat pe ea și am dat un gol senzațional, m-au aplaudat și englezii!”.

Și îl aplaudăm, desigur, și noi. La mulți ani, nea Aurică, și îți mulțumim pentru o viață în slujba celui mai frumos club al fotbalului românesc.

Happy #27, Ante!

În această noapte, la puțin timp după terminarea partidei cu UTA, îl sărbătorim pe Ante Roguljic, „pictorul” croat al cărui stâng ne-a încântat deja în atâtea rânduri. S-a născut pe 11 martie 1996, la Split.

La începutul acestui sezon, Ante ne făcea să visăm, după ce dădea un gol senzațional din lovitură liberă, în stil Ilie Dumitrescu cu Argentina, în poarta celor de la Beer Sheva. Era finalul primei reprize de prelungiri a acelei partide de playoff, minutul 104, și doar un sfert de oră ne despărțea de primele grupe de cupe europene din istoria Științei. Din păcate, visarea a durat doar un minut, pentru că aproape imediat eram egalați, după o bâlbâială defensivă și ceva ghinion. Oricum, lui Roguljic nu-i va lua nimeni perla din acel minut 104, gol care, dacă s-ar fi lăsat cu o calificare, ar fi intrat probabil în orice antologie a fotbalului românesc.

La mulți ani, Ante, și îți mulțumim pentru toate acele momente de neuitat în care ne-ai făcut să visăm. La cât mai multe pe viitor!